

Студијски програм: Дипломирани еколог			
Врста и ниво студија: Основне академске студије			
Назив предмета: Екологија животиња			
Шифра предмета: ОЕ027			
Наставник: Др Естер Поповић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен предмет Зоологија хордата			
Циљ предмета Упознавање са односима јединки организама и услова средине (абиотичким и биотичким); Појмом и атрибутима популације; карактеристикама животне заједнице, екосистема и животних области; положајем човека у биосфери и еколошким променама под његовим утицајем.			
Исход предмета Након завршеног курса, студенти ће стећи темељно знање из терминологије и основних метода које се користе у екологији животиња и биће способни да их примене у својим истраживањима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Абиотички, биотички и антропогени еколошки фактори. Дејство екол. фактора и екол. валенца. Животна форма и подела. Еколошки еквивалентне врсте. Адаптивна радијација. Еколошка ниша. Климатски фактори. Бергманово, Аленово и Грогерово правило. Фенолошке појаве, хибернација, естивација и дијапауза. Хемизам средине. Едафски фактори. Антропогени фактор. Подела биотичких фактора, конкуренција, мутуализам, комменсализам, аменсализам и протокоперација. Однос predator – плен, паразит – домаћин. Појам и структурни елементи популације. Густина популације, узрасна, полна структура, хабитус, здравствено стање популације. Наталитет, морталитет. Просторни распоред, ареал активности и територијалност. Миграције, емиграције и имиграције. Привремене, трајне групе. Урођено, научено понашање, комуникација међу животињама. Популационе теорија. Екологија радијације. Интер и интраспецијски фактори раста популације. Појам и структура биоценозе. Стратификација биоценозе. Типови и специјализација исхране. Ланци исхране. Сезонски, дневно – ноћни и лунарни периодизам. Екосистем. Метаболизам екосистема. Органски продуктивитет екосистема. Сукцесије и преображај екосистема. Културни оквир. Животна област мора и океана. Екосистеми стајаћих и текућих вода. Терестрични биоми. <i>Практична настава</i> Одређивање еколошке валенце и кардиналних тачака у односу на температуру и салинитет. Одређивање ширине еколошке нише, њихово преклапање и време коришћења ниша. Густина популације и методе за њено одређивање: апсолутне, релативне и статистичке методе. Маркирање и Линколн-Петерсенов метод за одређивање густине популације. Примена статистичких метода за одређивање густине популације-Кумулативни метод. Таблице смртности. Таблице преживљавања. Узрасна структура популације: појам и критеријуми за одређивање узрасних група. Узрасна структура популације: одређивање стабилне структуре популације и цртање узрасних пирамида. Одређивање сексуалног индекса у популацији. Одређивање старости и дужинског прираштаја риба. Појам и одређивање основних типова просторног распореда. Шенон-Виверов метод одређивања индекса диверзитета. Одређивање индекса сапробности.			
Литература 1. Симиша Станковић (1961): Екологија животиња (друго издање), Универзитет у Београду, Завод за издавање удбеника соц. Републике Србије, Београд 2. Eugen P. Odum (1971): Fundamentals of ecology, W. B. Saunders company, Philadelphia, London – Toronto			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 4	Практична настава: 2
Методе извођења наставе Теоријски део наставе се изводи у виду предавања са применом видео материјала а практични у виду теоријских и рачунских вежби.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	20
практична настава	5	усмени испит	50
колоквијум-и	20	.....	